

Forudseenhed. Saadant kunde aldrig falde mig ind; men en lille Smule Forudseenhed troede jeg, jeg kunde forlange hos det. Hvad dernæst den Erfaring, som den ærede Minister mener, at de forskjellige Embedsmænd have havt med Hensyn til Portoplynet, angaaer, saa vil jeg gjøre opmærksom paa, at Embedsmænd i Almindelighed have gjort den Erfaring, at det er godt at have mange Embedsmænd.

Fønger: Jeg skulde gjerne give Slip paa Ordet i denne Sag, om hvilken der allerede er debatteret saa længe, som efter min Anskuelse kan ansees for uønskeligt ved første Behandling, dersom der ikke fra den ærede Finantsminister var faldet en Øtring, som jeg anseer for at være af stor Vigtighed, og som jeg anseer mig forpligtet til efter bedste Evne at stræbe at imødegaae — det er den Øtring, at Consumtionen, efter Finantsministerens Anskuelse, er en Afgift, som skal oppebæres her ved Kjøbenhavns Porte, ikke midlertidigt, saalænge de overordentlige Omstændigheder, hvori vi nu befinde os, bestaae, men i Fremtiden, som en god og en passende Skat. Jeg har tænkt mig, at, dersom Consumtionen skulde vedblive alene i Kjøbenhavn, saa maatte det nødvendigviis kun være indtil videre, saalænge de nuværende trykkende Omstændigheder sandt Sted, men at det vilde være baade uflogt og uretfærdigt, om man vilde vedblive at lade den bestaae i Fremtiden, uden at sætte en Grændse derfor (Ja! Ja!), og jeg er af den Mening, at dette er saa vigtigt, at der endog i Loven bør anføres en dertil sigtende Bestemmelse. Grundene hertil, mine Herrer! ere for det Første den, at jeg virkelig anseer Kjøbenhavn i denne Henseende for at være prægraveret, og, naar den ærede Finantsminister fordrer, at de, der paaftaae dette, skulle fremføre Beviset derfor, saa er denne Fordring ikke saa ganske billig; thi Beviset derfor er allerede fremført forskjellige Gange, uden at det nogensinde har fundet en passende Gjendrivelse. Der er anført omhyggelige Beregninger, hvorved det godtgjøres, hvor stærkt Kjøbenhavn var befattet fremfor de øvrige Kjøbstæder under de tidligere Forhold, og herpaa er steds blevet svaret med ganske almindelige

Bemærkninger, hvorved man vilde vise, at Kjøbenhavn nød visse Fordele, men uden at man paa nogen Maade beviste, at disse Fordele virkelig vare af den Bessaffenhed, at de kunde svare til det forsøgede Skattebeløb, som Staden giver, og dette synes mig at være nødvendigt, naar man vil sige, at de Beregninger, som ere fremførte fra den modsatte Side, derved ere gjendrevne. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Rothe) har allerede viist, hvorledes en af de Indvendinger, man har gjort, nemlig den, man har hentet derfra, at Kjøbenhavn var Sædet for visse store Anstalter, var mindre vel grundet. Han har saaledes t. Ex. viist, at det, at Staden var en Fæstning, var et betydeligt Skattepaalæg; jeg vil hertil føie, at det, at Staden er Sædet for Flaaden, ligeledes er en meget betydelig Skat paa den, idet den største Deel af Stadens bedste Territorium, netop den Deel, som bedst kunde anvendes til Handel og Industrie, benyttes dertil, og Huusleien i den øvrige Deel af Byen derved meget betydeligt fordyres, — men vi komme maaskee her ind i altfor store Vidtløftigheder. En anden Betragtning har man anstillet, idet man har anført, at det, at der er saamange Embedsmænd i Kjøbenhavn, paa Grund af, at den er Regjeringens Sæde, er en stor Fordeel for Byen; jeg vil hertil svare, at, uagtet det i en vis Henseende kan være en Fordeel for Byen, saa er det i en anden Henseende ingenlunde nogen Fordeel, at den har saamange Indbyggere, som ikke svare Skat til den. Man har ogsaa anført, at det var saa nyttigt for Byen, at den havde et Hof; i det sidste Mær have vi intet Hof havt, og Byen har dog befundet sig ganske vel derved. Men hvad der er Hovedsagen, det er, at, om man endog kunde reise Tvivl, om Kjøbenhavn tidligere var i Forhold høiere befattet end de øvrige Kjøbstæder, saa bliver det næsten umuligt at fastholde en saadan Tvivl, naar den Foranstaltning, som nu her foreligger, gaaer igjennem, thi, naar de øvrige Kjøbstæder blive aldeles frie for Consumtionen, og Kjøbenhavn derimod skal betale en ikke ubetydelig Consumtion, saa er det jo klart, at herved fordyres indtil en vis Grad Livets første Fornødenheder for den ar-